СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК LIV. Ч. 178. НЮ ЙОРК І ДЖЕРЗІ СИТІ, середа, 11-го вересня 1946. No. 178. NEW YORK and JERSEY CITY, Wednesday, September 11, 1946 VOL. LIV.

ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ ПЯТЬ ЦЕНТІВ ЗА ГРАНИЦЕЮ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ АМЕРИКИ Тел. „Свободи": BErgen 4-0237. — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 4-0807 THREE CENTS IN THE UNITED STATES OF AMERICA FIVE CENTS ELSEWHERE

ПРЕЗИДЕНТ ТРУМАН ХОЧЕ ПЕРЕЖДАТИ СТРАЙКОВУ КРІЗУ

Президент Труман досі не вмішався в справу морського страйку, хоч минуло пять днів від його викликання. Він полишив наладнання страйку секретареві праці Луїсові Швеленбакові, бо з його доручення скликано Раду Стабілізації Платень на вівторок 10 вересня. Рада має ще раз основно призадуматися над зрівнанням платень моряків з юнії Американської Федерації Праці з платнею моряків з юній Конгресу Промислових Організацій. Для вирішення цієї справи візвано на переслухання представників юнії знад Тихого океану і знад Атлянтійського океану. Одначе оба представники заповіли що на наради не прибудуть..

Внаслідок страйку моряків повстають різні ускладнення як в економічнім так і в господарчім житті краю. Зі Сан Франсиско звідомляють ще про одну „крізу" внаслідок страйку, а це в місіонарській праці. Кораблем Марін Лінкс мали відїхати 400 пресвитіріянських місіонарів на Далекий Схід до Азії для проповідництва і місійно-культурної праці, одначе корабель не міг відплисти ізза страйку залоги.

Предсідник Американської Федерації Праці Вилйем Ґрін у своїй промові в Питсбургу заявив, що лише „глупота уряду" причинилася до викликання страйку моряків. Глупота мала б полягати в цьому, що урядова агенція затверджує наладнання платні, а це є саме те, чого хочуть комуністи, твердив Ґрін. „Ми хочемо бути вільними людьми, що вміють продати свобідно свою працю, а не бути приневоленим до праці за платню, призначену урядом" — заявив Ґрін.

ПОЛІТИКА НА ПЕРШОМУ МІСЦІ НА ЮНІЙНІЙ КОНВЕНЦІЇ.

Негайно після отворення конвенції юнії електричних робітників у Милвокі поставили деякі делегати резолюцію, щоб між Злученими Державами й советською Росією наладнати ближчу політичну співпрацю. Водночас появилася теж пропозиція іншої резолюції, а це, щоб юнія стрималася від всякої політичної акції, яку підтримує чужинний уряд серед груп в Америці. Резолюція домагається теж, щоб члени Комуністичної Партії не мали права бути вибраними до уряду юнії.

ЦІНИ НА МЯСО ГОТОВІ ДО ОПРИЛЮДНЕННЯ.

Згідно з новим законом про контролю цін Бюро Адміністрації Цін приготовило новий цінник для продажу різних родів мяса в дрібнім продажу. Цінником буде користуватися міліон продавців дрібного продажу в цілому краю. Тому, що вже 70 днів минуло від часу останнього управильнення цін урядом, важко буде мясарам приноровитися до нового зарядження тимбільше, що тим разом, як це заповідає влада, буде введена строгіша контроля над продавцями, щоб недопустити до поновної появи чорного ринку. Для контролі уряд збільшив число інспекторів і використає досвід з попередніх недостач при контролі цін.

У пресі появилися вісти про нову небезпеку недостачі мяса на ринку. Ця небезпека може ще збільшитися хвилево тим, що нові інспектори, назначені урядом, самі будуть купувати мясо в крамницях, щоб у такий спосіб могли приловити надуживання при виконуванні нового закона.

КОМУНІСТИ ВІДТЯГАЮТЬ СВОЇХ КАНДИДАТІВ.

У стейті Ню Йорку Комуністична Партія відтягнула своїх кандидатів при надходячих виборах на різні стейтові уряди, щоб у такий спосіб „підтримати демократичні елементи проти реакційних елементів, які стоять за губернатора Дюія". Одначе кандидат Демократичної Партії на губернатора, сен. Мід, прилюдно вирікся всякого звязку з комуністами і заявив, що не потребує їх підтримки при виборах. Провідники стейтової Американської Партії Праці теж узялися за подібну тактику і відтягають своїх кандидатів на різні становища за малими вийнятками.

АНТИСЕМІТИЗМ ЯК ХРИСТІЯНСЬКА ПРОБЛЕМА.

Таку тему обговорювано на міжвіроісповідній конференції складеній з делегатів, які прибули з околиць Середнього Заходу до Шікаґа. Тему поруши бувший президент каледжу Васар, д-р Генрі Н. Мек Кракен, котрий щойно вернувся з Лондону з подібної конференції жидів і християн. Він сказав, що антисемітизм має погубний вплив на суспільне життя і ніякий правдивий християнин не може бути антисемітом. Інші промовці підносили вагу правдивого релігійного життя, щоб недопустити до поширення комунізму.

Конґресмени проти дальшої висилки матеріялів до Юґославії

Сенатор Стайл Бриджес з Ню Гемшир запротестував перед департаментом стейту проти дальшої висилки будьяких матеріялів для вжитку уряду Тіта в Югославії, а зокрема проти висилки залізничих рейків із припасів, призначених для Китаю. Департамент стейту заявляє, що з висилкою рейків до Югославії в нічому не потерпить висилка рейків ди Китаю, бо ця країна дістане це, що для неї було призначене. Щодо рейків, то департамент стейту провірив, чи залізничі рейки можна перетопити на военний виряд і прийшов до висновку, що в Югославії лежить повно знищених военних тенків і їх у першу чергу можна б ужити на военну ціль, без потреби перетоплювати рейки.

Репрезентант Бернард Дж. Керні з Ґловерсвил, Н. Й., зажадав, щоб уряд стримав всякі посилки до Югославії, включаючи й допомогові атеріяли, які висилає УНРРА, „доки вбивці американських летунів не будуть приловлені й покарані".

Безогляду на акцію уряду предсідник юнії докових робітників у Ню Йорку, Джозеф П. Райен, видав наказ членам юнії, щоб вони відмовилися ладувати кораблі, які мають іти з допомогою до Югославії, поки „не будуть пороблені зарядження проти тих, які зістрілювали американські літаки, на яких згинули пять американських летунів".

МОНТҐОМЕРІ ПРИЇЗДИТЬ ДО ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ.

Полевий маршал Великої Британії, вайкавнт Монтґомері, який обїздив Канаду для провірки оборонних заряджень на випадок війни, покінчив канадійську обїздку і має приїхати до Злучених Держав. Він має відбути конференцію з начальником Головної Булави ген. Двайтом Айзенгавером, а опісля має переїхати через Стейти і при цій нагоді виголосити три промови про потребу спільної оборони Злучених Держав і Канади.

Злучені Держави і Австралія відкидають советське обвинувачення проти Греції

Злучені Держави, які обстоювали думку, щоби Рада Безпеки розглянула обвинувачення Мануїльського проти Греції, тепер виступили першим оборонцем Греції. Американський представник в Раді Безпеки предложив звідомлення американських спостерігачів про грецькі вибори, обороняв побут британських військ у Греції, які у великій мірі причинились до стабілізації відносин та відкидав інші обвинувачення Мануїльського як „абсурдні" та „неймовірні". Американського представника піддержував австралійський, виступаючи рівночасно з домаганням, щоби Рада Безпеки розглянула обвинувачення Греції проти Югославії, Болгарії і Альбанії. Він теж зробив конкретне внесення, щоби Рада Безпеки зняла советське обвинувачення проти Греції з порядку своїх нарад, як безпідставне і турбуюче. Представник Альбанії, якому дозволено висловити свою думку в цій справі, жалівся насамперед на відкинення внеску його країни про прийняття її в члени Обєднаних Держав, а опісля пробував піддержувати обвинувачення видвигнені Мануїльським.

БОЛГАРСЬКА НАРОДНА РЕСПУБЛИКА.

Офіціяльно повідомлено зі Софії, Болгарія, що підчас плебісциту 92% голосуючих заявилися проти монархії і за республикою. На всіх 4,478,300 управнених до голосовання, голосували 4,103,000, з того 3,801,160 за республикою, 179,275 за монархією, а інші віддали чисті картки. Республика буде проголошена офіціяльно на засіданні Національної Асамблеї в найближчу неділю. Королівська сімя — девятьлітний король Семеон II та його мати королева Иоанна і сестра Марія Люїза одержать 20,000,000 долярів з королівського майна і вже вибираються на вигнання до Єгипту. При висліді болгарського плебісциту американська преса пригадує, що в Болгарії від довшого часу переводилося основну „чистку", а в коментарах не скривається переконання, що болгарський плебісцит переведено по плану з Москви та що це є дальший крок до всесловянської федерації, яка завжди була на першому плані московського імперіялізму.

ВІДЛОЖЕНО ЗАСІДАННЯ ГОЛОВНОЇ АСАМБЛЕЇ ОБЄДНАНИХ ДЕРЖАВ.

Генеральний секретар Обєднаних Держав Тригва Лі повідомив, що йдучи на зустріч домаганню Советського Союзу, Франції, Китаю і Бельгії, відложено засідання Головної Асамблеї О.Д. з 23. вересня на 23. жовтня, під умовою, що ця дата вже є остаточна. Це вже друге з черги відложення згаданої конференції і воно витворює нові комплікації, насамперед у створенні відповідних агенцій, які мали б перебрати діяльність УНРРА та її піклування военними біженцями. Нова Міжнародня Організація ще не є затверджена, ані не має ще призначеного буджету, а фонди, якими вона розпоряджає, є недостаточні для створення і розбудови відповідного штабу. Теж не досягнено ще згоди, які країни і скільки мають давати грошей для цеї організації.

АМЕРИКАНЦІ ЗААРЕШТУВАЛИ В ТРІЄСТІ 6 ЮГОСЛАВЯН.

З Трієсту повідомляють, що американська військова поліція заарештувала там шістьох югославських вояків, які мали при собі ручні гранати. Їх заарештовано після бомбового замаху на один італійський дім, при чому девять італійців були поранені. Заарештовані югославани були сторожами потягу з допомогою УНРРА, але їм не дозволяється носити зброї. У міжчасі до трієстського порту причалив британський кружляк „Аякс", призначений для піддержки американському кружлякові Гонтінгтон, який опісля повинен долучитися до американської флоти, що зараз відвідує Грецію.

РАДІСТЬ В ЯПОНІЇ, БО ЗАРОДИВ РИЖ! — Голод дошкулює населенню в Японії цілком певно більше ніж те, що край знайшовся у заряді чужинців. Та цього року була, як кажуть, ідеальна погода і завдяки цій обставині рижові жнива вдались знаменито. Тут бачимо, як риж надійшов до малого містечка і його розпаковують, щоби розділити між голодне населення, д ля якого риж є головною поживою.

ЮГОСЛАВІЯ ЗАСТОСОВУЄ ПІРАТСЬКУ ТАКТИКУ НА МИРОВІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ

З Парижа повідомляють, що підчас дебат над справою італійсько-югославського кордону югославська делеґація почала застосовувати піратську тактику, яка може викликати крізу у відповідній комісії та ще більше скомплікувати дальший перебіг Мирової Конференції. Югославський представник М. Карделдж заявив, що Югославія не прийме жодної децизії і не підпише договору з Італією, якщо не будуть „направлені всі кривди" які Італія заподіяла Югославії. Ця заява була великою несподіванкою для всіх і навіть для деяких членів самої югославської делеґації. До інших справ заторкнених в поодиноких комісіях належали: І. Британський уряд зголосив своє домагання 11 біліонів долярів відшкодовання від Італії, заплати якого не домагається від Італії негайно та які повинні бути використані на відбудову країни. Англійці запропонували теж іншим країнам, щоби зайняли подібне становище. 2. Американська делеґація виступила проти насильного переселювання національних меншин. 3. Греція домагається допущення її військових спеціялістів для встановлення „стратегічного кордону" з Болгарією. 4. Справа відшкодовання за приватну власність Обєднаних Держав в Балканських країнах та Фінляндії. 5. Справа репатріяції італійських воєно-полонених.

ІТАЛІЯ КУПУЄ ВІД АМЕРИКИ ВОЄННИЙ ВИРЯД.

На підставі окремого, тількищо підписаного договору між Італією і Злученими Державами, Італія купує від Злучених Держав ввесь военний виряд, який залишиться після відкликання американських окупаційних військ з Італії та Середземноморської области. Закупочний договір не охоплює боевого матеріялу й амуниції. В способі заплати згадується теж про виміну італійсько-американських студентів на студії в згаданих країнах.

АМЕРИКАНСЬКА ВОЄННА ФЛОТА В ГРЕЦІЇ.

Зєднання американських военних кораблів з літаконосцем Франклін Деляно Рузвелт закінчили свої чотироденні відвидини в Греції. На пращання 79 літаків з авіоносця перелетіли понад столицею Греції в парадних формаціях

ГРЕКИ НЕ БАЖАЮТЬ ЩЕ ВІДКЛИКАННЯ БРИТАНСЬКОЇ ЗАЛОГИ.

У звязку з заявою британського амбасадора в Атенах, що британські війська почнуть евакувати столицю Греції та її область вже 15 вересня, грецькі військові круги висловлюються, що таку евакуацію вони вважають за передчасну і незручну з огляду на міжнародне політичне положення. Грецький премієр, що зараз перебуває в Лондоні, мав конференцію з британським міністром закордонних справ та з Грецьким королем Юрієм II. Біля місцевости Ляріса авто УНРРА з грецьким шофером та британським урядником наїхало на міну, підложену — як здогадуються — комуністами. Грек і англієць були вбиті.

З НАРАД ХАРЧЕВОЇ І СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ.

В Копенгазі, Данія, відбуває свої наради т. зв. Харчова і Сільсько-господарська Організація Обєднаних Держав, яка на останньому засіданні ухвалила одноголосно запросити Советський Союз і Арґентину до участи в нарадах в комісії, метою якої є підготовити подрібний план для світового прохарчування та стабілізації цін на харчі. Советський Союз і Арґентина до згаданої організації не належать.

ЖИДИ ДОМАГАЄТЬСЯ ПОДІЛУ ПАЛЕСТИНИ.

У звязку з відкриттям в Лондоні конференції в справі Палестини, зі сіоністичного боку заявляють, що уряд Злучених Держав піддержує жидівську концепцію поділу Палестини і в цій справі мав уже звернутися до британського уряду. Жиди тільки на цій базі погоджуються брати участь в будьяких переговорах. В Палестині, тимчасом, продовжується терористична акція жидівської підпільної організації яка ще посилилась у звязку з відкриттям конференції в Лондоні. В ночі проти 9 вересня в жидівській столиці Тель Авів виконано ряд замахів, при чому був вбитий один британський майор й один жандарм.

ПРОТИАМЕРИКАНСЬКІ ДЕМОНСТРАЦІЇ В ПОЛЬЩІ.

У звязку з недавним виступом секретара стейту Бирнса в Штутгарті, у Варшаві відбулися демонстрації, при чому товпа зібралася перед будинком американської амбасади, підносячи оклики проти заяви Бирнса в справі польсько-німецького кордону на Одрі. Демонстранти виступали теж проти провідника польської опозиції Міколайчика, який з черги заявив свою солідарність з польським урядом в справі кордону на Одрі.

"SVOBODA" (Ukrainian Daily)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Classified Advertising Department, 597—7th Ave., New York 18, N. Y. BRyant 9-0582

ПЕРЕДПЛАТА:

Поодиноке число три центи.

На рік	$7.00
На пів року	$3.75
На три місяці	$2.00
В Джерзі Сити і Заграницею:	
На рік	$10.00
На пів року	$ 5.25
На три місяці	$ 2.75
Число з суботи (з англійською Частиною):	
На рік	$2.50
На пів року	$1.50

SUBSCRIPTION RATES:

Three cents a copy.

One year	$7.00
Six months	$3.75
Three months	$2.00
Foreign and Jersey City Rates:	
One year	$10.00
Six months	$5.25
Three months	$2.75
Saturday's Issue (with Ukrainian Weekly):	
One year	$2.50
Six months	$1.50

За оголошення редакція не відповідає.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

СТАЛІН І „МАЛОПОЛЬСЬКИЙ ЦВИНТАР"

Американська преса передала останніми днями чутки про те, що Сталін таки відступить Польщі частину західно-українських земель, разом зі Львовом. Подібні чутки, як знаємо, кружлями в цій пресі теж і тоді Кремль визначував границі Польщі на заході й сході. Тоді повідомляли навіть з Вашинґтону, що Сталін віддасть Польщі Галичину зі Львовом, про що, між іншим, запевняв американських поляків сам президент Рузвелт, як це писалося у польській пресі. Одначе сталося інакше, бо десь щось подсувалось...

Нюйорський „Нови Сьвят", пишучи про нові чутки щодо „звороту" Польщі „Малопольскі Всходней зе Львовем", зазначує, що він уже кількома наворотами писав, що таке може статись. Та тепер, пише цей часопис, Сталін готов відступити Польщі на сході Галичину, з якої вже вигнано поляків, щоби в заміну за цей „малопольський цвинтар" дістати від поляків згоду на „ревізію польсько-німецької границі" на заході. Сталін, бажаючи перехилити німців в бік Совєтів, а відвернути від Англії та Америки, задумує доконати цього політичного звороту коштом польського народу, відбираючи Польщі приділені їй землі на заході та віддаючи їх назад німцям. Таке пише „Нови Сьвят".

Скільки правди в згаданих чутках, не знаємо. Зате ми переконані, що Сталін дійсно може кожної хвилини віддати Галичину зі Львовом різним Осубкам, Бєрутам, чи іншим Хрущевим, що є тепер при владі у Варшаві з ласки Москви. Кремлін забрав західно-країнські землі головно тільки на те, щоб там знищити самостійницький український дух і зліквідувати зненавиджений ним „український сепаратизм", себто змагання до справді вільної, справді демократичної й справді соборної України. Тому, якщо Сталін буде певен, що він уже вигубив в Галичині до щенту „українських націоналістів" і „сепаратистів", Українську Церкву, як і це все, що можна називати справжньою українською, національною культурою — а крім цього ще й поляків, що не є просовєтськими — то він цілком певно, без найменшого вагання, може віддати польському, большевицькому урядові цілу Галичину, або й більше української землі. Цю землю він і так уже заселив у великій мірі кольоністами з Азії, що їх спровадила совєтська влада на місце виселених українців.

Та характеристичне у цій траґедії це, що поляки, як от „Нови Сьвят", не можуть спромогтись ще й тепер добачити в Галичині українську землю, частину України, а не Польщі чи Московщини. Вони далі бачать тільки „польських вірлят з 1918 року, що поховані на личаківськім цвинтарі", не добачуючи з другого боку українських героїв, що проляли стільки крови в обороні своєї рідної землі, що повисли за ту рідну землю на шибиницях, теж і на польських, та поховані теж і у Львові.

Посередництво в страйках

Найновіший загальний страйк моряків, а з ними примусово майже всіх інших морських робітників це справжня несподіванка навіть у нашій типовій країні робітничої свободи. Які шкоди він принесе державі, урядові й населенню, про це ще не час говорити. Одначе час призадуматися над цим, чи робітничі страйки мусять повторятися подібно, як повторяються пори року, чи може їх можна б хоч до деякої міри обмежити?

Недавні страйки, які вибухли негайно після покінчення війни, а які від листопада 1945 року тягнулися до червня 1946 року, можна було оправдати. Вони прийшли після чотирорічного застою в страйках. Вчасі війни робітник не мав права до відпочинку. Його принукували до якнайбільшої продукції, він мусів працювати днем і ніччю, він не смів покинути праці без оправдання чи без дозволу. Отже, коли після покінчення війни трапилася людям нагода скинути із себе пута, а маєтковий стан їм на це дозволяв, вони пустилися на довге безробіття. Дивне в тому й те, що проти страйків не дуже йшли і підприємці. Вони були свідомі того, що їх підприємства тратять міліони долярів, одначе вони були приготовані на це до певної міри, бо після війни треба було перевести так звану „реконверзію", тобто переміну воєнного промислу на мирний. Замісць зводити боротьбу із страйкарями, підприємці вели переговори з урядом за право підвишки цін на свої продукти, бо ціни були диктовані урядом. Підприємці згори були приготовані дати підвишку робітникам, хоч може не таку, яку хотіли страйкарі. Все це разом склалося на те, що страйки перейшлиназагал мирно і не було ні одного випадку смерти, а насилля були обмежені до мінімума.

Закордонний світ дивувався, що то діється в Америці, Совєтські газети радувалися, що американській демократичній системі вже приходить кінець, бо такі події як загальний страйк на залізницях, у залізному промислі та в морськім перевозі це вже малощо чи не заповідь революційного перевороту в якійсь державі. Коли глядіти на минулі страйки з цеї точки, то треба хіба признати, що таке явище моживе лише в американській демократії.

Одначе страйки з 1945-46 теж і дечого навчили. Насамперед загал переконався, що так звана збірна, чи там колективна відповідальність юній за своїх членів, має свої добрі сторони. Хоч як докучливою показалася сила так званих „юнійних босів", так з другого боку ці боси зрозуміли свою відповідальність за успіх страйків і за вислід переговорів з підприємцями. Вони були відповідальні за дисципліну серед робітників і коли б так десь члени юнії були розпочали заворушення, відповідальність, а з тим невдача страйку, булаб упала цілим тягарем на юнійних урядників. Тому після повені страйків навіть такі боси, як Бриджес на Заході, Джан Л. Луіс в Пенсилвенії, а Корен і Квил у Ню Йорку присмирніли. Головні провідники робітничого руху, Вилйєм Ґрін і Филип Морей, почули назад силу в своїх руках і вони можуть тепер свідомо керувати робітничими справами безогляду на демагогічні заклики деяких одиниць або груп.

Такою найбільш крикливою групою є комуністична юрба, котра наділі не є робітничою групою, а лише підшивається під робітничі справи і, відповідно до наказів з Кремля, раз підбурює до страйку і до заворушень, а другий раз закликає до послуху й спокою, відповідно до того, як цього вимагає інтерес Совєтів. Отже ця юрба під теперішню пору втратила значно на силі, ба що більше, вона вже потерпає за свою шкіру, від коли робітничі організації почали чистку у своїй верхівці з комуно-большевицьких елементів.

З цим робітнича справа тепер випливає на чисту воду. Без посторонніх впливів можна буде трактувати робітничі відносини чисто з точки американської і лише з точки добробуту робітника та самої продукції. Чим більша продукція, тим дешевші ціни, а з цим і дешевше життя робітника. Отже у збільшенні продукції має інтерес як робітник так у підприємець.

З такої точки треба виходити при різних непорозуміннях. Що правда, непорозуміння повстають частіше з причин залежних від підприємців, ніж від робітників. Різного роду наглядачі, наставники, менаджери, господарі і т. п. часто спричиняють невдоволення між робітниками своєю нерозумною поведінкою, а це доводить нераз до диких страйків. Крім цього правильним часом для нових страйків є вигаснення контракту між юнією й підприємцем. І саме в такому часі треба комусь третьому вмішатися у такі непорозуміння.

Таким третім чинником є посередник. Досі посередником бував самий уряд і йому треба завдячити мирне наладнання недавніх страйкових рухів. Одначе тоді показалося, що уряд не був якслід приготований на посередництво, бо не мав ні відповідного числа ні відповідно кваліфікованих людей для таких справ. Тому такий час, як ось неожиданий страйк моряків, повинен приневолити відповідальні урядові чинники поробити на будуче підготову до виховання відповідно вишколених посередників і у відповідному числі.

Микола Чубатий.

ГРЕЦІЯ ТА УКРАЇНА

Вже вдруге назначений Москвою „представник" України Дмитро Мануїльський непокоїть Грецію своїми скаргами до Ради Безпеки Обєднаних Держав. Щоби відвернути увагу світа від совєтського насилля над Іраном, Д. Мануїльський іменем України перший раз вносить скаргу на Анґлію за це, що вона сповняючи бажання грецького народу утримує на території Греції свою залогу. Тепер вдруге Д. Мануїльський напастує грецький нарід, закидаючи Греції викликування збройних конфліктів на грецько-албанському кордоні, переслідування національних меншин в Македонії та Тракії і т. п.

Обвинувачення Дмитра Мануїльського проти грецького народу були такі безпідставні, що більшість членів Ради Безпеки при Організації Обєднаних Держав зразу були рішені відкинути їх, як навіть цілком безпідставні, а які мають другу ціль. Зараз Рада Безпеки вирішила цю справу розглянути, хоча в жадному разі не тому, щоби хтось крім Совєтів та їх польського сателіта в Раді Безпеки признавав Мануїльському слушність.

Україна — „друга Греція".

Д. Мануїльський з наказу Москви надуживає доброго імени України для каламучення міжнародного порядку й то у відношенню до Греції, старого сусіда та приятеля українського народу.

Україна та Греція мають між собою багато подібностей, якщо ці подібности не походять таки прямо з грецьких впливів на життя українського народу. Чужинні спостерегачі находять так багато спільних прикмет між Грецією і Україною, що деякі з них, як напр. німецький письменник Гердер, що в другій половині 18-го століття подорожував по Україні, назвали Україну другою Геллядою (Грецією). Подібність двох країн та двох народів Гердер найшов в прикметах тих країн та в прикметах тих народів.

Клімат України здебільша погідний. Прекрасні тут краєвиди та чисті оселі. Українці мають склонність прикрашати всі предмети навіть практичного вжитку і це все нагадували Гердерові Грецію та грецький нарід, що також має велике замилування до краси в щоденному навіть житті. Крімі цього Гердер найшов подібности поміж українцями та греками у їх вдачі та в цілому поведенні. Гердерови подобалася поетична вдача українців, їх цікавість до знання, їх чар у щоденному поведенню та вчасі родинних чи других торжеств. Спостереження Гредера дійсно мають свою основу у минулому українського та грецького народів, в їх близьких взаєминах та в культурних вимінах поміж українцями та греками.

Старе українсько-грецьке побратимство.

Українці зустрілися з греками вже доволі вчасно, бо біля шістьсот літ перед Христом, коли то греки стали закладати свої торгові оселі на південних побережах України. Грецькі оселі на Україні стали правдивою копією життя греків в їх матернім краю, автім й звязки поміж грецькими кольоніями над Чорним морем та матірним краєм були дуже живі. Тим способом вже вчасно Україна увійшла в контакт та була виставлена на культурне впливання греків, тоді найбільш цивілізованого народу світа, якого цивілізація на спілку з дещо пізнішою римською стала основою нашої нинішної західно-европейської та американської культури.

Відносини українців до греків скоро стали переходити далеко поза чисто торговельні взаємини. Є нині переконання поміж вченими, що прекрасна українська народня ноша, що українське народнє мистецтво це впливи грецької цивілізації на старо-українську. Є навіть деякі сліди, що греки впливали на релігійні поняття українців. В історії є сліди, що далеко до Греції, на острів Делос, старі українці висилали свої делеґації по жнивах з дарами української землі на торжества богині земних плодів. Дехто переконаний навіть, що українські обжинки, звичаї рільничого українського народу, є грецького походження. Теж багато інших звичаїв українського побуту виводять від грецьких впливів на Україну.

Грецькі впливи на християнізовану Україну.

В зарані своєї християнської історії Україна знову зустрілася з греками, а саме з візантійською державою. Візантійська культура не була вже тільки мішаниною впливів культур передної Азії та старої Греції. Саме негативні прикмети византійської культури як деспотію в державному устрою, хитрість та неморальність византійської політики приписують азійським орієнтальним впливам.

Не диво проте, що нова грецька або византійська культура не відповідала вповні духовості українця. Тому приймаючи християнство з Византії у грецькому обряді, Україна зберігала багато елементів своєї старо-української культури та приймала лиш це, що вважала пригожим для її цивілізаційного поступу. Вже наша стара літопись згадує, що грецькі духовники були навіть переконали Святого Володимира ввести кару смерти на злочинців, що пізніше відкликано, як непідхоже до української духовости.

В пізніших часах, навіть після упадку української держави, грецькі поселенці в Україні відігравали поважну ролю. Греки, постійно поселюючися в Україні, співпрацювали з українським народом та нерідко причинялися до його культурних надбань. Кретійський грек К. Корнякт на переломі 16-го та 17-го століття був активним членом львівського Ставропигійського Братства фундатором його прекрасної вежі при церкві Св. Успенія, що досі вважається за найкращий твір ренесансу у східній Европі.

• • •

По так довгім українсько-грецькім побратимстві інтруз Дмитро Мануїльський, чужий і ворожий Україні та українському народові, каламутить вікові приязні відносин України та Греції. На щастя, Дмитро Мануїльський не виповідає волі українського народу. Він виповідає тільки волю свого покровителя Сталіна, тому цей фіктивний представник української нації так основно розходиться з усіми дотепіршнім минулим поміж Україною та Грецією.

КОЖНИЙ СВІДОМИЙ АМЕРИКАНСЬКИЙ І КАНАДІЙСЬКИЙ УКРАЇНЕЦЬ ПОВИНЕН БУТИ ЧЛЕНОМ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ.

ОЛ. ЛУГОВИЙ — Права автора застерігається.

БУРЕВІЙ

Повість з часів Революції в Росії і Східній Україні в 3-х частинах.

(Другий том трильогії „ОГНЕМ І КРОВЮ").

ПЕРША ЧАСТИНА

43)

XII.

На давно неораних полях, під згарищами села Шини пішо виструнилася гусарська бригада. Хвиля поважна, заповіджена щойно в ночі. Десь у свойому районі присягають Тимчасовому урядові і „Вільній Російській Державі" уланські полки. Вишиковані чотирокутником гусари ждуть дивізійний генералітет. Трубацькі чоти виграють нашвидко розучену „Марсельєзу", — гимном Російська Республика обзавестися ще не поспіла. Марсельєзу заміняє похоронне „Ви жертвою в бою"... І не знати, для кого трубачі виграють: чи то в честь полягглого в боях вояцтва, в честь неіснуючих героїв і жертв революції, чи готуються на похорон „Вільної Росії" ще загодя, щоб при потребі обличчам в болото не хлягнутись. Мельодія на всякий випадок надто похоронна.

Воястово перешептується. Там і там чується слово „не присягати". Старшини вдають, начеб шепотів не чують. Перечитують про себе розісланий штабом дивізії текст присяги. Інакший для православних і римо-католиків, інакший для лютеран, інший для магометан, для жидів. Присяга коротка:

„Кленуся Богом і своєю совістю вірою і правдою служити Вільній Російській Державі й Тимчасовому Урядові. Кленуся слухняно виконувати накази своїх начальників, до останньої краплі крови й віддиху боронити Батьківщину від ворогів зовнішних і внутрішних. З повним усвідомленням ваги присяги, осінюю себе знаменням Хреста і підписуюсь". Для лютеран згадку про хрест викинено. Для магометан — вставлено „Богом і його пророком", для жидів — „Кленуся Богом Аденоєм"...

На церемонію переведення присяги прибули оба новопризначені фони, Круг і Клюк. Оба, старезні двірські генерали, з червоногранатовими відзнаками жандарського корпусу. Не постаралися вивчити як слід мову країни, що дала їм хліб і почести. Гралися оба в великих революціонерів. „Кріґскамради" ніколи нерозлучалися: разом приїхали в дивізію, разом і відїхали дінв десяток, дивізії не мало нашкодивши. Прибули й генерали без становищ — Ромейко-Гурко й Паволоцький. З коней не злазячи, сиротами поставали від полків в стороні, стали безучастними глядачами присяги частин, з якими зжилися, як могли і вміли дбали за воястово, його усвідомлювали. Тепер, начеб соромилися незаслуженої образи. На їх місця прислано кого іншого, а їм не постаралися бодай яке будь інше призначення. Незбагнені шляхи високої політики!...

„Фонам" заграли зустріч, здали рапорти команданти полків, виконано все, що таким важним персонам належиться. Обїхали вони здовж внутрішних сторін живого чотирохкутника, поздоровили кожний полк і стали посередині. Ломаною російщиною заговорив старший жандарм, начальник дивізії фон Круг:

— Зольдати!... Ще недавно ви були войсками його імператорскоє величество, государь імператор Ніколяй Александрович. Тепер государ імператор нет. Наш государ імператор звеліка ляска до нарoд віддав вляда Російська Імперія до Временний Правительство. Чому Временний Правітельство, треба знати? Тому, ібо оно Временноє".[28]) Тому ви тепер на „вронті і гінтерлянді" войско не його імператорськоє величество, только войско Временноє Правительство. Своя родной влясть войско обовязаний слюшать в порядка революціонний дісціпліна. Не бачимо ми тая своя влясть, а знаємо, що той влясть в наша дорогий отечество?! І дольжни своя влясть присягати! Присягати перед Бог і своя революцонная совесть! Гаспада полковники, начинайте!...

„Загрівши" ідіотичною промовою патріотичні почуття гусарських полків, Круг, а за ним і Клюк, позлазили із коней, поприкладали до дашків руки. Гримнула, як водиться „Марсельєза". Дессіно й Дараган повиходили наперед, щось порадилися. Дараган голосно скомандував обом полкам:

— Православні і католики зіставитися на місці!... Всі інші виступити ближче!...

Виступило з чверть тисячі лютеран, магометан і жидів, гусар і старшин. Знов команда — установитися по релігійній приналежности. Виділилося зо три десятки лютеран на чолі з поручником ніжинцем, з десяток жидів з однорічником Гаркавим. Добрих дві сотки магометан очолювалися підполковником Алібековим і ханами Ериванським, Нахичеванським та поручником Магомет-Герай - Беем, чернигівцями. Розмістилися в середині чотирокутника, ближче генералів.

Оба команданти полків зачали відчитувати текст присяги православним і католикам. Сотенні повторювали слова кожний своїй сотні. Наказу повторювати слова присяги кожним гусаром видати не здогадалися. Німу мовчанку вояцтва розуміли так, що в строю вояк мусить бути німим, наче риба. Відчитування закінчено, писарі рушили здовж лав відбирати підписі кожного гусара... І з присяги вийшов величезний хляп...

На Ромейка і Паволоцького лави оглядалися, тільки вони прибули. Що човплося в вояцьких чи старшинських головах — назверх не виявлялося. Стрій, по дисципліні, найсвятіще місце: без наказу не вільно порушитися, не то говорити, чи виходити. По прочитанні присяги наказано стояти вільно. Не поспіли сотенні наказу повторити, як почалося...

(Дальше буде).

[28]) Тобто тимчасове.

ЩО ПИШУТЬ?

В УКРАЇНСЬКІМ ТАБОРІ ПІД БРИТІЙСЬКОЮ ОКУПАЦІЄЮ

(З листа, писаного до громадянина в Канаді).

От живемо в таборі, який утворився після капітуляції Німеччини і який містить у собі людей, різних щодо звання, думання й поглядів. Є тут люди з Наддніпрянщини, Галичини, Буковини і з усіх інших закутин України. Табор лежить недалеко моря на горбі. Перше враження, яке дає табор новоприбулій людні, не є найкраще. Сірі, низкі бараки, порозкидані на попелятій землі; сірі люди — все те монотонне, таке одноманітне! Так і хочеться втекти кудись, від цих сірих барв.

А проте, коли людина пробуде якийсь час в таборі, привикне до оточення, втягнеться в працю, тоді не виглядає так страшно, як здавалося на початку. Та ж це цілком зрозуміле з психольогічної точки погляду: час робить усе, „навіть скаженого бика привчає до ярма", як каже Шекспір.

У самих початках організування наш табор виглядав досить анархістично: був лише командант табору на яку тисячку людей і мав полагоджувати все та всім керувати. Але життя навчило дивитися на керування табором трохи інакше. Багато різних випадків — бійки, сварки і т. п. — примусили обрати управу табору і розподілити різні функції між різних людей. Тепер керування табором удосконалилося. Існує правильник життя в таборах, вироблений нашою елітою на чолі з полковником О. Цей правильник передбачує утворення так зв. референтур для кожної ділянки праці. Зокрема є напр. референтури: фінансів, праці, господарства, культурно - освітніх справ, шкільництва, церковних справ, хоорони здоровля і т. д.

Ці референтури мають своїх керівників-референтів, які входять до складу Головної Управи, що в свою чергу підлягає так зв. Раді Таборів. На чолі всього керівництва табору стоїть головний начальник таборів. Наш табор не цілий міститься тут і його частини порозкидані: на Фрідріхсорті, по той бік каналу; на Гассе, майже в самому Кілю; і наш тут, у Мельтенорті. Ці всі частини творять ніби окремі табори й тому є Рада Таборів і головний начальник. Усі справи передаються на затвердження головному начальникові. Рада Таборів і Головна Управа обираються таборянами на один рік — для цього існує окреме зарядження щодо виборів — а головний начальник не може бути ні змінений, ні перевибраний. Отже виходить, що наш табор уявляє собою ніби монархію із доволі примітивним способом управління. Крім цього ми маємо ще таборовий суд і поліцію. Вони теж мають свої правильники, вироблені Радою Таборів і затверджені головним начальником. Є тут теж невеличка лікарня, швальня і шевська, столярня та слюсарна майстерні.

Маємо тут також церкву, побудовану за ініціятивою кількох таборян та їх же руками. В середині наша церква нагадує невеличку сільську церкву. Іконостас, образи та орнамент малювалися також кількома таборянами. В цій церкві відбуваються Служби Божі католицькими і православними священиками по черзі.

З галузі шкільництва, то маємо народню школу. Є ще так зв. доповнюючі курси для молоді, що переросла і не має повної середньої освіти. Є також матуральні курси, що підготовляють молодь до матури, а є окремо шоферські курси.

З культурно-освітньої ділянки є театр, який працює доволі неперіодично за браком штук. От мали ми недавно постановку: „Як ковбаса та чарка" і „Дай серцю волю..." Сцена, декорації і строї — все робота таборян. Крім цього досить часто влаштовується прилюдне читання рефератів на науково-популярні теми.

Тепер про місце праці таборової редакції. Ми видаємо невеличкий таборовий часопис — „Інформаційний Листок" — що виходить тричі на тиждень. Він містить у собі радіо-вісти з цілого світа і таборову хроніку. Крім цього, саме тепер, готуємо до друку друге число нашого журналу „На чужині", що має літературно-громадський характер. Готуємо також збірник українських народніх пісень, який буде містити понад сто пісень.

Треба ще сказати, що все це: церква, школа, курси, театр і редакція — все було організоване з ініціятиви кількох людей і таборова управа в цьому участі не приймала. Працювати досить важко, бо на кожному кроці зустрічається або незрозумілий опір, або просто холодне безінтересовне ставлення — і то збоку своїх людей. Але — „Боротися, це значить жить!". А так хочеться працювати в користь бідного народу, що блукає розпорошений по світі, не маючи притулку. Блукає, вигнаний зі своєї землі, з найкращої землі на світі...

І чи ж не є це дивне історичне непорозуміння, незрозуміла примха долі, що ми, українці, маючи найкращий у світі край за батьківщину, не можемо нарешті вибороти для себе того Свого Краю? Бо „у своїй хаті, своя правда і сила і воля"... а ми не маємо тіє і „своєї" хати.

ВПИСУЙТЕ СВОЇХ ДІТЕЙ В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

ЛЮДИНА, ЩО МАЄ НА ВСЕ ОДНУ ВІДПОВІДЬ: „НІ". —Так характеризують в Парижі Вячеслава Молотова, совєтського іністра закордонних справ, що вчасі нарад Мирової Конференції ставиться до всіх пропозицій негативно. Фотографи схопили його, як іде по сходах до Луксебрузької Палати, від відбуваються наради.

Який брудний оцей чорний ринок

Що ви сказали б, коли б так довідалися, що ваше мясо, яке купуєте від мясара, переховується в кімнаті погребника, де лежать мерці? „Я знаю, як би ви почувалися. Мені теж перевертолося в жолудку, коли я перший раз побачив волове мясо, виложене на столі, на якім погребник забальсамовує тіла небіжчикі. Мені здавалося, що це огидне й обиджаюче память небіжчиків. Одначе, коли раз ви до цього призвичаїлися, то прийшли до переконання, що цей сховок має теж і свої добрі сторони. Кімната погребника є далеко чистіша, ніж не одно місце, в якому переховують мясо з чорного ринку. А в додатку, воно ще й безпечніше. Чейже ніхто не переглядає похоронного каравану, що в ньому міститься. Люди вмирають кожної пори дня, але найчастіше в ночи. Всцібські люди не підозрівають нічого, коли вони побачуть звичайний чорний віз на якіпсь сільській дорозі. Мій приятель погребник обїздив малих фармерів в обрубі пятьдесяти до сто миль і забирав від них мясо для нас, мясарів".

Хто прочитає оці вістки, мабуть подумає, що це хтось видумує собі байки для заінтересування домашніх господинь, коли вони йдуть по мясо до свого мясара вчасі, коли панує чорний ринок. Одначе це не видумка, а сповідь мясара, що самий займався продажом мяса з чорного ринку і заробляв на фунті по 80 або й більше центів. Ця сповідь поміщена в останнім числі журнала „Сатердей Івнинг Повст" за серпень б. р. Про себе цей мясар каже, що перед війною він заробляв пересічно по 30 відсотків від мяса, яке він купував у правильний спосіб і його бизнес приносив йому річно $3,000 доходу на життя. Він працював тоді пересічно по 10 годин денно, а 16 годин в суботу. Крім цього по замкненню крамниці проводив 15 годин тижнево для упорядкування і прикрашення крамниці. Вчасі війни, як натсав чорний ринок, цей мясар приходив до крамниці в 10. годині перед полуднем, посипав долівку трачинням, потелефонував до своїх постійних покупців і позбирав від них замовлення на мясо, повідправляв припадкових покупців і тоді виїздив на фарми.

Фармер мав уже мясо готове, коли він приїхав, а решту передавав через погребника. Щоб не було підозріння, що „бучер" у своїм возі везе мясо, мясар брав із собою відповідну кількість так званого сухого леду, коли виїздив з міста, а фармер клав на цю скринку мясо, обкладав його скринками городини, крім цього ще овочами і мясар був певний, що його ніхто не зловить. Крім цього не було майже ніякої небезпеки приловлення на фармах, бо уряд не мав тільки інспекторів, щоб їх розіслати по цілім просторі Америки. Так само не було небезпеки для фармера, коли він хотів забити яку штуку худоби на зарізь. Закон дозволяє фармерови зарізати до 5,000 фунтів ваги худоби для його власного вжитку. Ті, що укладали закон, мабуть не розбиралися в тому, що фармер потребує найвище 1,500 фунтів річно для себе і своїх дітий, отже решту може продавати, кому любо. А різати худобу на фармах легко. Ніхто не контролює роботи, вистарчить мати ніж, або здорову палку, вантажне авто, дерево, щоб на нім розвісити зарізану штуку худоби, щоб стікла кров і ніхто не оглядає, чи худоба була здорова перед зарізанням, або чи мясо чисте, коли його відбирає мясар.

А як мясар приїхав уже з мясом до себе, частину сховав у своїй холоділні, другу частину перетримав десь у ґаражу, а ще інші припаси віддав свому приятелеви, торговцеви овочами й городини. Коли ще було замало сховків, тоді вже його ратував погребник, як сказано перед тим.

Звідки узялося тільки мяса вчасі війни, що його продавано частинно по звичайних крамницях у законний спосіб, а в більшій частині на чорнім ринку? На це відповідає наш бучер так: Перед війною пересічний американець зїдав 125 фунтів мяса річно. Вчасі війни консумція мяса дійшла до 156 фунтів на особу. Це сталося тому, що люди мали гроші і хотіли їсти тільки, що „влізлося". Тому, що не можна було дістати доволі мяса по звичайній ціні, почали оферувати вищі ціни, щоб лише мясо дістати. Це стало заохотою для спекулянтів заложити чорний ринок. Фармері почали випродувати або забивати корови, як вони не багато давали молока, бо за них дістали добру ціну на чорнім ринку. Для порівнання наводить наш бучер такі ціни на стейк: перед війною за фунт плачено в крамниці 55 центів, вчасі війни на підставі ціни Бюра Адміністрації Цін по 57 ц., а на чорному ринку по $1.40!

Не диво, що вчасі війни було всіх різень в Америці 26,000, а перед війною 2,200, бо кожний, хто лише вмів собі порадити, закладав різню і то без контролі. Чирний ринок заробляв $1,250,000,000 річно, а правильні різні, що підлягали законови, тратили міліони долярів. Вони не могли купувати потайки худоби, бо мали над собою постійну контролю і не могли достарчити мяса, кільки було треба, отжеж ждали лише часу, коли минеться контроля цін. Наш бучер, що оце описує, дивується лише, як то сталося ,що не вибухла якась епідемія через недостачу санітарних уладжень на чорнім ринку.

НАДЗВИЧАЙНА КАМПАНІЯ „СВОБОДИ" НА ДОПОМОГУ УКРАЇНСЬКИМ ЖЕРТВАМ ВІЙНИ

„Свобода", орган Українського Народного Союзу, свідома того, що її читачі та члени і відділи У. Н. Союзу були завжди прикладом жертвенности в кожній гуманітарній акції американських українців, закликає їх тепер до активної та жертвенної участи в проголошеній отсим надзвичайній кампанії, якої ціллю є знайти 500 жертводавців (осіб, товариств, чи відділів), з яких кожний зложив би одноразово не менше як $100 на допомогу найнещасливішим з нещасливих — українським жертвам війни.

Дальші жертви в цій надзвичайній кампанії „Свободи" на допомогу українським жертвам війни зложили:

283) Товариство У. Н. Союзу, від. 292 У. Н. Союзу, Дітройт, Міш. .... $ 100.00

Попередно проголошено 28,291.85

Разом $28,391.85

ХТО НАСТУПНИЙ?

Дальші жертви — по сто долярів чи більше — просимо слати чеками чи поштовими переказами, виписаними на „Свободу", на таку адресу:

SVOBODA

P. O. BOX 346 — JERSEY CITY 3, N. J.

ЖЕРТВИ НА ПРАЦЮ УКРАЇНСЬКОГО КОНҐРЕСОВОГО КОМІТЕТУ

На цілі Конґресового Комітету жертвували: Віділ 204 У. Н. Союзу з Ню Йорку, Н. Й., $10; Тов. Несення Помочі Українським Справам з Дітройту, Міш., $10; бувший Центральний Комітет українських організацій на західній стороні міста Дітройту, що був зорганізований в 1938 році для несення помочі Карпатській Україні, переслав $52.20, як суму, що осталась зо загально зібраної квоти $714.02, з якої видано в даному часі $661.82, а в косі було лишилось $52.20. В уряді цього комітету були такі урядники: О. Луцейко, голова; С. Левкут, секретар, а П. Кізел, касієр.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

ФІЛАДЕЛФІЯ, ПА.

Гідне вшанування памяті заслуженого громадянина.

Дня 29. серпня рознеслась несподівано сумна вістка про смерть довголітного і заслуженого громадянина міста Філаделфії, Михайла Ф. Насевича. Хоч покійний останніми часами недужав, то всеж ніхто не сподівався, що так скоро оставить цей світ.

Покійний Михайло Ф. Насевич був тим українцем, що здобув собі загальну пошану між українськими і іншими словянськими групами не лише в стейті Пенсилвенія, але й поза ним. Ведучи погребове заведення поверх двадцять сім років у місті Филаделфія, він саме вже є свого рода рекордом. Поза бизнесовими прикметами покійний відзначався щирістю, чеснотою і великою жертвенністю, а головно любовю до всего, що було рідне-українське. І це як раз витворило загальну пошану до покійного ще за життя. „Михайло Насевич був для всіх", таке є правдиве почування цілого загалу.

В вівторок, 3-го вересня, зійшлись вечором поверх двох тисяч приятелів, щоб в останне попрощади щирого друга, а старенький о. канцлер Тарнавський, в асисті чотирьох священиків, завершив цей вечір панахидою. Відтак в середу рано маніфестаційний похід з погребового заведення покійного до Катедри, в присутности майже такого самого числа присутних з додатком його знайомих по бизнесовім ділі, з Филаделфії і околиць. Заопокійну Бого-Службу відправив о. канцлер Тарнавський в асисті священиків, а відтак відпроваджено покійного на вічний спочинок на цвинтар на Факс Чейс.

По схороненню тлінних останків, всі зійшлись до Української Галі, щоб помянути друга. Підчас гостини довголітний приятель покійного, п. М. Дубас, як і інші старі піоніри Тов. Українсько-Американських Горожан, говорили про заслуги покійного для товариства, де покійний був одним із перших основателів. Знов молодому Михайлові Ф. Насевичові бажали, щоб йшов слідами батька. Слід згадати, що молодий Михайло Ф. Насевич є такої самої вдачі, яким був його батько, бо вже тепер є членом різних організацій і товариств. Хоч він ще не покінчив студій, однак буде далі провадити це бизнесове заведення. На закінчення п. М. Дубас попросив присутних, щоб зложили датки на народні цілі. Переведена збірка принесла 116 долярів.

Хай отсих кілька слів буде лиш згадкою про покійного, добру людину і доброго українця.

Громадянин.

АНСОНІЯ, КОНН.

З похорону на спровадження сиріт з Европи.

Другого вересня ансонійська Українська Громада похоронила ще одного свого доброго громадянина, пок. Івана Шурана, родом з села Лисичинці, повіт Збараж, Західна Україна. Покійний прожив 60 років. Оставив у жалобі дружиножу Катерину вдовою і двох братів Василя і Семена, та багато кревних і приятелів.

ВРАТУВАТ ТРОН!—В Европі королі злітають з престолів один за другим, але грецький король Юрій II. має щастя. Референдум заявився в Греції за монархію. На як довго, не знати, але наразі Юрій II. може тепер повернути з Англії до Греції як король.

Після похорону родина і приятелі зібралися в салі для вшанования памяти Покійного, а при тім не забули про рідний край. На зазив підписаного, котрий пригадав, що Покійний був бездітний, а любив дітей-сиріт, бо і сам був півсиротою, тож найкраще буде, коли переведеться збірку на спровадження сиріт з Европи, на що присутні згодились. Збірка принесла $40. Жертвували: К. Шуран, вдова, $5.25; по $2: В. Чухрій, Д. Мерещак, В. Юзьвак, І. Бренета, О. Придун; М. Пілкова $1.50; по $1: Н. Глива, С. Шуран, В. Шуран, Т. Кулявець, Т. Самодал, І. Кулявець, С. Пошпур, І. Олескевич, М. Юзьвак, І. Пиріг, М. Чухрій, Т. Захаревич, І. Біньковський, О. Москалюк, А. Пиріг, Д. Геряк, І. Придун, В. Вавро. Решта дрібними жертвами. Щира подяка жертводавцям, а Покійному хай земля буде легкою і добрий спомин про нього.

Збірку в сумі $40 вислано до З. У. А. Д. Комітету.

Василь Вавро.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. ДЖ.

Замісць цвітів на могилу.

Дня 17. серпня відбувся похорон бл. п. Митра Цимбалістого, котрий зістав убитий автомобілем. Покійний походив з села Заланів, повіт Рогатин.

Присутні на похороні зложили замісць цвітів на могилу $17 на спровадження українських сиріт з Німеччини. Збірку переслано до Укр. Доп. Комітету в Філаделфії. Жертви зложили по $5: сестра покійного К. Микитка, І. і С. Микитка; по $2: В. і К. Микитка, Й. Микитка; по $1: І. Вовк, М. Грабар, М. Зілінська.

Хай ця американська земля буде йому пером.

Соня Микитка.

Шукають своїх рідних

УВАГА: Пишучи до Укр. Допом. Комітету, просимо з початку листа подати, в якій групі і під яким числом є дана особа.

ГРУПА: ЛИСТИ ДО:

3029. Бойко Катерини, Богійчук Омеляна від Бойко Евгена.

3030. Галян Михайла від Галян Івана з с. Ракова, Сянік.

3031. До знайомих з Яворівщини, з с. Боратич, Перемишль, з с. Дорошів Малий і Великий, Жовква, з Яворівщини від Пітулей Миколи, Мигаль Миколи, Кучарський Володимира і Ходан Івана.

3032. До кревних з с. Тесарів, Стрий, від Убейко Михайла.

3033. Павилко Анни з с. Литвинів, Підгайці, від Хома Богдана.

3034. Конюк Михайла і Тетяни з с. Хлібичин Лісний від Конюк Михайла.

Чібір Івана від Онуфріїв Василя.

Петрів Насті від Панчак Пропа.

3035. До земляків з міста Полтави від Коломацький Миколи.

3036. До знайомих з с. Криволути, Товмач, від Гавазин Степана.

3037. Савич Михайла від Юзефик Василя з с. Рекшин, Бережани.

Маюк Марії, Петра і Параски від Куций Павла з с. Двірці, Бережани.

До односельчан з с. Ценів, Бережани, від Медвідь Івана.

3038. Батюк Теклі з с. Маташі, Камінка Струмилова, від Батюк Івана.

3039. Віткович Миколи з с. Нагуевичі, Дрогобич, від Лялюк Михайла.

3040. Кульчицький Мільковича Володимира з с. Кульчиць, Самбір, від Кульчицький Мільковиче Омеляна.

3041. До односельчан з с. Острів, Любомиль, від Вербчук Адама.

3042. Сирко Олекси і Василя з с. Боберка, Турка, Біжик Семена, Леся і Максима від Ватаг Івана і Сирко Василя.

3043. Парада Степана, Василя, Дмитра і Степана від Парада Ілька з с. Дальова, Сянік.

3044. Головко Андрія і Івана зі Славська, Стрий, від Катаман Василя.

3046. Водзінська Марії з с. Ушні, Золочів, від Харків Олена.

3047. Грушевський Миколи з с. Хохонева, Рогатин, від Грушевський Михайла.

3048. Добропільский Иосифа з с. Доброполя, Бучач, від Капиняк Василя.

3049. Крачковський Михайла від Урачковський Івана з с. Дідилів, Камінка Струмилова.

3050. До тітки від Весоловський Івана, син Павла і Катерини з Камінця Подільського (Летичів).

3051. Користинський Миколи з с. Локоті, Турка, від Користинський Федора.

3052. Орловський Петра, Смуток Степана, Смішко з с. Кривче, Перемишль, від Орловський Степана.

3053. Мегаль Марії і Антонини з Винник, Львів, від Дмитерко-Михайлів Анни.

3054. Федаш Івана і Михайла з с. Пацьковичі, Перемишль, від Грицик Володимира.

3055. Лецей Михайла з села Хмелівка, Станиславів, від Демянів Юрка.

3056. Пасічник Михайла з с. Богатківців, Підгайці, від Пасічник Евгенії.

3057. Шургот Паланки і Володимира з с. Путятинці, Рогатин, від Марченковський Володимира.

3058. Когут Григорія з с. Липя, Турка, від Когут Параскевії.

3060. Сельчак Луця з с. Плоколи, Самбір, від Затварницький Дмитра.

3061. Репужинська Софії від Перегінець Миколи.

3062. Ваніона Федора від Стадник Василя з с. Магдалівка, Тернопіль.

3064. Вуйків Михайла та Івана Сарабинів з с. Горожанка, Підгайці, від Мулик Михайла.

3065. Шараванський Миколи з с. Рогожин, Волинь, від Шараванський Льва.

3066. Походая Стефана з с. Молодичів, Любачів, від Кравс Івана.

3067. Бревус Марії з с. Тустоголови, Зборів, від Древницький Дмитра.

3068. Поповича Михайла з с. Сливниця Красічинська, Перемишль, від Попович Марії.

3069. Криховця Мирона з с. Сновичі, Золочів, від Галатин Павла.

3070. Прасіцького Григорія с. Грицька, з с. Вендичани, Могилів, від Прасіцький Миколи.

3071. Серко Ева з с. Боски, Сянік, від Серко Ольги (донька Миколи).

3072. Кравчишака Івана з с. Задвіря, Сянік, від Малецька Юлії (донька Осипа).

3073. Зарічняка Мирона з с. Вислок Великий, Сянік, від Зарічняк Михайла.

3074. Ставового Михайла з с. Дроздовичі, Львів, від Ставовий Евстахія.

3075. Кульчицька Милашки (дочка Андрія) з с. Заставя, Тернопіль, від Флісак Михайла (син Стефана).

3076. До односельчан з с. Рогізна, Чернівці, Буковина, від Гаврилець Ілька (син Івана).

3077. Кітеля Матвія з с. Доропівичі, Кобрець, від Корецько Петра.

3078. Балабана Василя, Попонська Оксені (з дому Балабан) ,Шимчука Романа з с. Ходачкова Малого, Тернопіль, від Балабан Онуфрія.

3079. Лаби Евгена з с. Заставча, Підгайці, від Пупшев Евгенії (Лаба).

3080. Трач Ярослава з с. Суботів, Станиславів, Чудок Д., Проців Анни і Марії від Чудок Степана.

3082. Хомяк Петра від Багдай Івана з с. Раделич, Дрогобич.

По інформації писати до:

United Ukrainian American Relief Committee
P. O. Box 1661
Philadelphia 5, Pa., U. S. A.

В запитах просимо конечно подавати групу і число.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Збори 204. відділу відбудуться в суботу, 14-го вересня, в год. 8:15 ввечір, в галі укр. прав. громади, 331ст 14. вул. — М. Бачзнак, секр.

ЙОНҐСТАВН, О. — Бр. св. Івана Хрестителя, від. 230, повідомляє всіх своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 15. вересня, в годині 2. пополудні, в гали церковній, 526 Вест Райен Еве. Просимо всіх членів прийти на ці збори, бо є важні справи до вирішення. Хто з членів бажав би набути ще одну полісу, так звану „Добл Індемніти" (подвійне відшкодування вразі випадку), хай зголоситься на зборах у секретаря. — За уряд: Й. Венґжин, предс.; М. Мущинський, кас.; І. Павловський, секр.

ШІКАГО, ІЛЛ. — Чверть-річні збори Сестр. Благовіщення, від. 125, відбудуться в неділю, 15. вересня, в год. 1. пополудні, в парохіяльній гали при Оклей і айс ул. — К. Плитяк, предс.; П. Яворська, кас.; І. Подола, секр.

ДІТРОЙТ, МІШ. — Тов. ім. Івана Франка, від. 146, повідомляє членів, що наші збори відбудуться в неділю, 15. вересня, в год. 1. пополудні, в У. А. О., 2965 Карпендер ул. — П. Андрушків, секр.

ГАРТФОРД, КОНН. — Бр. св. Івана Хрестителя, від. 277, повідомляє всіх своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 15. вересня, в год. 2. пополудні, в гали церковній, 23 Волнот ул. Просимо членів прийти на час, бо є важні справи до полагодження. — За уряд: В. Дерлиця, предс.; С. Федірко, кас.; П. Курко, секр.

АМБРІДЖ, ПА. — Тов. св. О. Николая, від. 276, повідомляє всіх членів, що місячні збори відбудуться дня 15. вересня точно в годині 2. пополудні. На цих зборах будуть дуже інформативні справи, тому всі члени прийдіть і вислухайте їх. Члени-родичі вписуйте своїх дітей до Союзу, бо ніяка інша асекурація не має ліпших поліс, як Союз. — М. Фук, секр.

CLEVELAND, O.—St. Mary's Lodge 112 is holding its monthly meeting Sunday, September 15, at St. Peter and Paul Church hall, College Ave., after the 2nd Mass. — E. Lalik, Pres.; H. Prociw Treas.; R. Jacubic, Sec.

РАЧЕСТЕР, Н. Й. —Місячні збори Тов. Зап. Січ, від. 367, відбудуться в неділю, 15. вересня, в год. 1:30 пополудні, в галі церковній. Просимо всіх членів явитись на збори, бо є важні справи до полагодження. Також просимо членів вирівнати свої вкладки і належитости та розібрати свої чеки дивіденди. Просимо не забувати, що вже є нові грамоти для дітей, тому старaймося приєднувати якнайбільше нових членів. — За уряд: А. Бабій, Т. Песко, Р. Дмитрів.

ЕМБРІДЖ, ПА. — Бр. св. Василія Великого, від. 161, повідомляє всіх своїх членів і членкиць, що місячні збори відбудуться в суботу, 14. вересня, в годині 7. ввечір, у власній домівці. Обовязком є всіх членів прийти на збори, бо є важні справи до вирішення. — Уряд.

ТАМАСТОН, КОНН. — Тов. Укр. Січ, від. 421, повідомляє всіх членів, що збори відбудуться 14. вересня в Українські Домі, 91 Проспект ул., точно в годині 8. ввечір. Просимо всіх членів прийти на час, бо маємо важні справи до полагодження. Також просимо приносити свої вкладки на зборі. — За уряд: А. Береза, предс.; М. Щіпінка, кас.; Й. Шеремета, секр., 250 Проспект ул.

ДІТРОЙТ, МІШ. — Тов. У. Н. Союзу, від. 292, подає до відома всім своїм членам, що місячні збори відбудуться в неділю, 15. вересня, в годині 1:30 пополудні, в гали У. Н. Дому, 4655 Мартін ул. Просимо членів прийти численно на ці збори. Вже ввійшла в життя нова поліса для дітей, так зв. „Едукейшен Поліси", а для старших так зв. „Добл Індемніти". Хто інтересується цими полісами, хай прийде на збори, то дістане більше інформацій про них. — І. Форись, предс.; І. Андрусевич, кас.; Н. Кізел, секр.

ПОШУКУЮТЬ

СТАНИСЛАВ МАКАРУХА з Судової Вишні пошукує кревних **ГАРИ МАКАРА** та **ВОЛОДИМИРА ҐУТАЯ**, котрі жили, або ще живутх в Ню Йорку. Про дальші інформації писати на адресу:

J. D. TYNDICK
164 South St. Morristown, N. J.
Tel: Morristown 4-1636.

ШУКАЮ МОГО БРАТА
КАСПЕРА МАЛІЧАКА
що мав мешкати в Брукліні і мав ресторант у 1928 році, і кузина
ЙОСИФА ДАЙЧУНА,
що має мешкати в Савт Бетлегем, Па. Хто про них знає, або вони самі, хай пише:

A. M. c/o SVOBODA
P. O. Box 346, Jersey City, N. J.

АННА ОМЕЛЯН, з роду **МАКОГИН,** шукає **ПАВЛА КУСОГО** чи його жени **АНАСТАЗІЇ,** з с. Іванчани, пов. Збараж. Інтересовані хай зголосяться на адресу:

Mrs ANNA OMELIAN,
49 — 1st Ave., New York 3, N. Y., U. S. A.

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ

Ню Бритен, Конн. — В дописі з 6. вересня пропущено імя Андрія Савки з Гартфорду, Олекси, Гелен, Анни і Джени Роман з Бриджнорту, що працювали вчасі Українського Дня 18. серпня.

ГЕМТРЕМК, МІШ. — Тов. Згора, від. 20, повідомляє, що місячні збори відбудуться в неділю, 15. вересня, в 2. годині пополудні, в Укр. Хаті, 2240 Грейлінґ ул. Просимо всіх членів явитись на збори, бо протягом літа назбиралось багато справ до полагодження. — Н. Крупка.

ТАРЗАН, ч. 1446. Зловлений.

Серед цілковитої пітьми малпочоловік обмацував гладкі, вибиті водою стіни якоїсь керниці, щоб десь поставити ногу. Одначе не було на чім!

Тарзан найшов щілину. Розпираючи руками й ногами на оба боки, він звільна підносився вгору по гладких стінах.

Та нагло він почув рев... Над отвором керниці показалася голова льва.

А потім багато ще львів надбігло... Тарзан був зловлений між львами на горі і ховзкими стінами та між неминучою смертю на дні!